

Vorbemerkung:

Der folgende Text soll in angemessenes Deutsch übersetzt und durch die Bearbeitung der unter II. gestellten Aufgaben sprachlich erläutert werden:

I. Text (Übersetzung):

οὐ ταῦτὸν εἰδος φαίνεται τῶν πραγμάτων
 πρόσωθεν δύτων ἐγγύθεν θ' ὁραμένων.
 ἐγὼ δὲ τὴν μὲν συμφορὰν ἀσπάζομαι,
 πατέρα σ' ἀνευδών· ἀν δὲ γιγνώσκω πέρι,
 5 ἀκονσον·
 εἴναι φασὶ τὰς αὐτόχθονας
 κλεινὰς Αθήνας οὐκ ἐπείσακτον γένος,
 οὐ' ἐσπεσοῦμαι δύο νόσων κεκτημένος,
 πατρὸς τ' ἐπακτοῦ καυτὸς δι' νοθαγενῆς.
 καὶ τοῦτ' ἔχων τοῦνειδος, ἀσθενῆς μὲν δι'
 10 <ο—τὸ> μηδὲν κούδενων κεκλήσομαι·
 ηγούμενος δ' εἰς τὸ πρῶτον πόλεος δρμηθεὶς ζυγὸν
 ζητῶ τις εἶναι, τῶν μὲν ἀδυνάτων ὄπιο
 μισησόμεσθα· λυπρὰ γάρ τὰ κρείσσονα·
 δοσοὶ δὲ χρηστοὶ δυνάμενοι τ' εἶναι σοφοὶ
 15 σιγῶσι κού σπεύδοντον ἐξ τὰ πράγματα,
 γέλωτ' ἐν αὐτοῖς μωράταν τε λήφομαι
 οὐχ ἡσυχάζων ἐν πόλει φόβον πλέᾳ.
 τῶν δ' αὖ λογίων τε χρωμένων τε τῇ πόλει
 20 ἐξ αἰσιώματος βὰς πλέον φρουρήσομαι
 φήροισιν. οὕτω γάρ τάδ', δι' πάτερ, φίλε·
 οἱ τὰς πόλεις ἔχοντοι κάξιώματα,
 τοῖς ἀνθαμέλλοις εἰσὶ πολεμιώτατοι.
 τυραννίδος δὲ τῆς μάτην αἰνονυμένης
 τὸ μὲν πρόσωπον ἥδυ, τὰν δόμοισι δὲ
 25 λυπρά· τις γάρ μακάριος, τις εὐτυχῆς,
 δοτις δεδοικώς καὶ περιβλέπων βίου
 αἰῶνα τείνει; δημόστης δὲν εὐτυχῆς
 ζῆν ἀν δέλοιμι μᾶλλον ἢ τύραννος ἀν,
 φ τοὺς πονηροὺς ἥδονὴ φίλους ἔχειν,
 30 ἐσθλοὺς δὲ μισεῖ κατθανεῖν φοβούμενος.
 εἴποις δὲν ὡς δι χρυσὸς ἐκρικῆ τάδε
 πλούτειν τε τερπνόν· οὐ φιλῶ φύφονς κλύειν
 ἐν χερσὶ σφίζων δλβον, οὐδὲν ἔχειν πόνους·
 εἴη γ' ἐμοὶ <μὲν> μέτρια μὴ λυπουμένῳ.

II. Sprachliche Erläuterungen:

- Wie ist die Verwendung des Wortes πέρι (Z.4) zu bezeichnen?
- Was liegt bei den Wortformen τοῦνειδος und κούδενων (Z.9/10) vor?
- Welche Form der Personalendung liegt in Z.13 vor und wie lautet sie regulär?